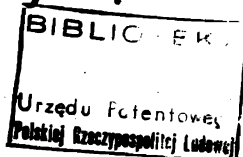

F24f 13/00

POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ

OPIS PATENTOWY

Nr 44851

Kl. 36 d, 1/20

VEB Luft-und Wärmetechnik Görlitz*)

Görlitz, Niemiecka Republika Demokratyczna

Łapacz kropek do płuczek powietrznych

Patent trwa od dnia 21 lipca 1960 r.

Pierwszeństwo: 3 lutego 1960 r. (Niemiecka Republika Demokratyczna).

Wynalazek dotyczy łapacza kropek do płuczek powietrznych, składającego się z ustawionych zygzakowato płyt, np. ze szkła lub tworzywa sztucznego i wbudowanego do płuczki powietrznej.

W znanych dotychczas płuczkach powietrznych płyty rozmieszczone zygzakowato są ustawione na blasze pokrywkowej, zamykającej spód płuczki. Blacha pokrywkowa jest dziurkowana i umożliwia przez to spływanie skroplonej wody. Taki łapacz kropek winien być oczyszczany w określonych odstępach czasu, np. co miesiąc.

Znane dotychczas konstrukcje płuczek powietrznych mają tę wadę, że dla oczyszczenia

łapacza kropek płuczkę powietrzną należy unieruchomić i do jej wnętrza musi wejść robotnik w celu wyjęcia płyt. Po oczyszczeniu płyt należy wykonać w ten sam sposób ponowny montaż całego urządzenia, wskutek czego przez cały ten czas urządzenie klimatyzacyjne, a więc i proces produkcyjny zostaje wstrzymany.

Wynalazek ma na celu wykonanie urządzenia umożliwiającego oczyszczanie łapacza kropek bez konieczności unieruchamiania instalacji klimatyzacyjnej oraz skrócenie okresu jego oczyszczania. Według wynalazku zagadnienie to zostaje rozwiązane w ten sposób, że znane płyty, umieszczone zygzakowato, są osadzone w stojaku z dziurkowanym dnem, pod którym są umieszczone krawężki. Krawężki te toczą się po szynach bieżnych, umocowanych na dziurkowanej blaszanej pokrywie, stanowiącej spód płuczki powietrznej. Spływanie skroplonej wo-

*) Właściciel patentu oświadczył, że współtwórcami wynalazku są Werner Müller, Joachim Reinhold, Hermann Darge, Alfred Rothe i Werner Richter.

dy jest więc zapewnione. Szyny bieżne i krawki są tak ukształtowane, że jednocześnie zapewniają prowadzenie boczne.

Ścianka przednia takiego wsuwanego i wysuwanego łapacza kropel jest tak uformowana, że po wsunięciu łapacza może być szczelnie przykręcona do obudowy płuczki powietrznej. Na tej ścianie przedniej jest umieszczony stojak wsporczy, który na poziomie podłogi posiada dwa oddzielne krawki toczne lub jeden wałek. W ten sposób przy wysuwaniu łapacza kropel zapewnione jest jego poziome położenie.

W dalszym rozwinięciu wynalazku stojak ten jest umocowany na ścianie przedniej za pomocą zamknięcia zaciskowego, dzięki czemu stojak może być używany na przemian do kilku płuczek.

Poza tym według dalszej odmiany wynalazku na końcu łapacza kropel jest umieszczona płyta, która po jego wysunięciu opiera się wewnątrz na obudowie płuczki powierzchniowej, zapobiegając w ten sposób wejściu powietrza obcego, stanowiąc jednocześnie oparcie. Takie urządzenie umożliwia dogodne i szybkie oczyszczanie. Poza tym zestaw klimatyzacyjny może być utrzymany w ruchu również przez krótki okres czasu oczyszczania, ewentualnie bez łapacza kropel skroplin i w ten sposób zapobiega się wszelkim przerwom produkcji. Gdy oczyszczone płyty są już gotowe, to jest możliwa dogodna i szybka wymiana płyt, a urządzenie w krótkim czasie staje się znowu zdolne do pracy.

Aby wysuwany łapacz kropel według wynalazku mógł być zastosowany również w ciasnych pomieszczeniach, jest możliwe i celowe wykonanie tego łapacza w dwóch częściach, z których każda może być wysunięta na inną stronę.

Na rysunku przedstawiono przykładowe wykonanie przedmiotu wynalazku, według którego płuczka powietrzna jest umieszczona tuż przed łapaczem kropel.

Pod dolną częścią obudowy i płuczki powietrznej jest umieszczona dziurkowana blacha pokrywkowa 2, na której są umieszczone szyny bieżne 3. Znane płyty 4, służące do zbierania skroplin, są umocowane w stojaku z dziurkowanym dnem 5, na którym są osadzo-

ne krawki 6, opierające się na szynach bieżnych 3 i toczące się po nich. Przednią ściankę łapacza kropel podtrzymuje wspornik 7, na którym na poziomie podłogi są umieszczone krawki toczne 8, dzięki czemu przy wyciąganiu tego łapacza jest zapewnione jego poziome położenie. Tylną ściankę łapacza kropel stanowi płytka oporowa 9, która w położeniu wysuniętym opiera się szczelnie na ścianie obudowy i płuczki powietrznej.

Zastrzeżenia patentowe

1. Łapacz kropel do płuczek powietrznych, znamienny tym, że płytki służące do zbierania skroplin są umocowane w stojaku z dziurkowanym dnem (5), które posiada krawki (6) spoczywające na szynach bieżnych (3), umieszczonych w płuczce powietrznej i stanowiących jednocześnie boczne prowadzenie, przy czym na przedniej ścianie łapacza kropel, która w jego położeniu wysuniętym przykręcona jest szczelnie do obudowy płuczki powietrznej, znajduje się wspornik (7) z krawkami tocznymi (8), umieszczonymi na poziomie podłogi, ażeby przy wyciągnięciu łapacza było zapewnione jego poziome położenie.
2. Łapacz kropel według zastrz. 1, znamienny tym, że wspornik (7) umieszczony na przedniej ścianie łapacza, wraz z krawkami tocznymi (8) jest wymienny dzięki zastosowaniu szybko działającego zamknięcia.
3. Łapacz kropel według zastrz. 1 i 2, znamienny tym, że jego tylna ścianka (9) jest wykonana jako płytka oporowa, która w położeniu wyciągniętym łapacza opiera się szczelnie na ścianie obudowy (1) płuczki powietrznej.
4. Łapacz kropel według zastrz. 1—3, znamienny tym, że składa się z dwóch części tej samej konstrukcji, które niezależnie od siebie mogą być wysuwane na obydwie strony płuczki powietrznej.

VEB Luft-und Wärmetechnik
Görlitz

Zastępca: Józef Felkner i Wanda Modlibowska,
rzecznicy patentowi

